

O ȘCOALĂ DE ARHITECTURĂ DIN CHILE PROMOVEAZĂ EDUCAȚIA PROFESIONALĂ ALTERNATIVĂ, BAZATĂ PE REALIZAREA CONCRETĂ A UNOR MICI PROIECTE SUSTENABILE ÎN FOLOSUL PUBLIC.

TEXT
José Luis Uribe
Ortiz

Panorama actuală a învățământului din Chile în domeniul arhitecturii prezintă 44 de școli de arhitectură care corespund unui număr de 32 de universități publice și private. Din totalul școlilor de arhitectură din Chile, 18 sunt situate în Santiago, capitala țării. Există 13 școli situate în zona de nord, 12 în zona de sud și una în zona centrală a țării, în Talca.

Școala de Arhitectură din cadrul Universității din Talca răspunde unor nevoi specifice legate de viața în teritoriul asociat Văii Centrale din Chile, care se întinde pe o distanță de 250 km, între strâmtoarea Paine și râul Bío-Bío, pe sensul nord-sud, și între Cordiliera Anzilor și Cordiliera La Costa, pe sensul est-vest. De aceea, după părerea lui Juan Román Pérez, fondatorul acestei școli, practica academică răspunde formulării unui învățământ de arhitectură care evită în mod conștient unele componente tradiționale pentru a reuși să se încadreze corespunzător

A SCHOOL OF ARCHITECTURE IN CHILE PROMOTES ALTERNATIVE PROFESSIONAL EDUCATION BASED ON PRACTICAL IMPLEMENTATION OF SMALL SUSTAINABLE PROJECTS TO THE PUBLIC BENEFIT.

The current panorama of architecture education in Chile includes 44 schools of architecture corresponding to a number of 32 public and private universities. Out of the total number of architecture schools in Chile, 18 are located in Santiago, the capital city. There are 13 schools located in the northern area, 12 in the south and one in the center of the country, in Talca.

The School of Architecture at the University of Talca meets some specific needs relating to life within the territory, associated with the Central Valley in Chile which stretches over a distance of 250 km between the Paine Bay and Bío-Bío River to the north-south line and between the Andean Cordillera and the Cordillera de La

Costa to the east-west line. Therefore, according to Juan Román Pérez, founder of this school, the academic practice meets the expression of an architecture education which consciously avoids some traditional components so as to be able to properly fit in the province space. Education is based on the material side rather than the spatial one thus meeting specific fondness of students who enroll at this school and on implementing the four innovations described below.

GRADUATES' PROFILE IN RELATION TO PROFESSIONAL AREAS OF PRACTICE, OPERATION AND INNOVATION

A graduate's profile is subject to three areas. The first one, practicing the profession, includes skills relating to the job tradition by meeting legal provisions and what the society expects from an architect. The second area, operation, makes reference to the skills a graduate needs to possess so as to be able to manage in an

Piața Manto en Pelluhue. Lucrare coordonată de Juan Pablo Corvalán și Carlos Candia Campano

Manto Plaza in Pelluhue. Work coordinated by Juan Pablo Corvalán and Carlos Candia Campano

Foto / Photo: Carlos Candia Campano.

în spațiul provinciei. Educația se bazează mai mult pe partea materială decât pe cea spațială, venind în întâmpinarea înclinațiilor specifice ale studenților care se înscriu la această școală, și pe implementarea celor patru inovații descrise în cele ce urmează.

PROFILUL ABSOLVENȚILOR ÎN RAPORT CU DOMENIILE PRACTICĂRII, FUNCȚIONĂRII ȘI INOVĂRII PROFESIONALE

Profilul absolventului școlii se clasifică pe baza a trei domenii. Primul dintre acestea, practicarea profesiei, include competențele relaționate cu tradiția meseriei, respectând exigențele legislative și ceea ce societatea așteaptă de la un arhitect. Cel de-al doilea domeniu, funcționarea, trimite la competențele necesare pentru ca absolventul să se poată descurca foarte bine într-un mediu nefavorabil și competitiv. Cel de-al treilea domeniu, inovarea, abordează cunoștințele necesare pentru dezvoltarea profesională într-un mediu caracterizat de o continuă schimbare.

ATELIER AXAT PE MATERIALITATE

Cursul corespunzător perioadei 2000–2010 s-a realizat în principal cu studenți din primul an de facultate și a

Sesiune de evaluare la final de semestru Assessment session at the end of a semester Foto / Photo: Héctor Labarca Rocco

Piață în González Bastías A plaza in González Bastías Foto / Photo: Juan Román Pérez

unfavorable competitive environment successfully. The third area, innovation, approaches all knowledge that professional development requires in an environment featuring continuous changes.

SUBSTANTIALITY FOCUSED WORKSHOP

Mainly 1st year students attended the course corresponding to the period from 2000 to 2010 which consisted in an attempt of offering the participants a first approach of materials specific to the Central Valley in Chile.

SUMMER WORKSHOP

All the school students along with architecture students from other countries attended 2004–2009 Workshop. The annual theme of the workshop included the construction of a plaza on a spot in Central Valley.

DEGREE THESIS

The definition and implementation of 2004 Degree thesis as a performed work allowed checking students' appropriate skill acquirement through items composing the educational process: investigation, management, design, building and distribution. Thus, the approach of real issues in factual circumstances through small-scale interventions in a final graduation test became the most visible expression of the school by involving a change in the academic practice and a new student attitude.

Over the 12-year existence of the School of Architecture within the University of Talca, some approaches conjoint to all works might be identified. A first approach

constat în încercarea de a le oferi participanților o primă apropiere de materialele specifice Văii Centrale din Chile. ATELIER DE VARĂ

La atelierul corespunzător perioadei 2004–2009 au participat totalitatea cursanților școlii împreună cu studenți la arhitectură din alte țări, având ca temă anuală construirea unei piețe într-un loc din Valea Centrală.

LUCRAREA DE DIPLOMĂ

Definirea și implementarea din 2004 a lucrării de diplomă ca lucrare realizată, a permis verificarea însușirii adecvate a competențelor de către studenți prin intermediul componentelor din care este alcătuit procesul educațional: investigare, gestionare, proiectare, construire și difuzare. Astfel, abordarea problemelor reale în situații concrete, prin intermediul intervențiilor de mică amploare, în cadrul unei probe finale de absolvire, a devenit expresia cea mai vizibilă a școlii, implicând o modificare a practicii academice și o nouă atitudine studențească.

De-a lungul celor 12 ani de existență ai Școlii de Arhitectură din cadrul Universității din Talca, se pot identifica anumite abordări comune ansamblului de lucrări. O primă abordare ar fi ceea ce Luis Mansilla și Emilio Tuñón numesc „Reformularea terenului”, având în vedere că totalitatea lucrărilor mici de arhitectură proiectate de studenți au reușit să intervină într-o nouă topografie teritorială, la scară mai mare. Se pot recunoaște anumite tipologii bazate pe investigația topografică: de exemplu, prin conceptul „neregularității suprafeței locuite”, lucrarea „Popasul Infernillo” reușește să-și asume înclinația terenului, definind o belvedere către ocean. Un alt exemplu în acest sens îl poate constitui lucrarea „Odihnă pe stânci”, care creează o serie de locuri de popas pe un traseu dintr-o zonă stâncoasă de pe coasta mării, prin poziționarea unor prisme de beton printre rocile existente, astfel încât să fuzioneze cu acestea.

O a doua abordare este reprezentată de legătura strânsă dintre obiectul arhitectonic construit și imensitatea peisajului natural al Văii Centrale. Potrivit lui Iñaki Abalos, această articulație dintre „Natural și artificial”⁴ face ca obiectul arhitectonic inserat în peisaj să definească drept un punct pe linia de demarcație dintre ceea ce este specific intervenției umane și contextul natural al teritoriului. Această condiție duală poate fi observată la lucrarea „Obiectiv pe ruta Secano Interior” prin intermediul pavilionelor pentru odihnă amplasate în zonele izolate sau la „Pavilionul de adăpost din Pinohuacho” – punct de observație a peisajului apropiat, din interiorul unei păduri dese.

Trebuie, de asemenea, apreciat faptul că această arhitectură realizată de studenți este produsul unei colaborări, a unui dialog și a respectului față de construcțiile anterioare, devenind „o arhitectură a umilinței”, după cum o numește Juhani Pallasmaa⁵. Astfel, se creează o relație importantă cu construirea periferiei rurale înțeleasă ca arhetip de referință pentru proiectarea unei noi arhitecturi locale, dar care răspunde problematicilor contemporane, cum se întâmplă în cazul noilor tipologii de infrastructuri rurale propuse de lucrările „Belvedere – sală de mese ivită la suprafață” și „Pavilionul de Adăpost din Quintasur” sau lucrări care pun în valoare o serie de procese locale de construcție bazate pe meșteșugul specific localnicilor rurali, cum este cazul lucrării „Salineas, un loc în istorie” sau „Cuptorul de cărămidă artizanal”. În același mod, lucrări precum „Pavilionul de reciclare urbană” și „Pavilionul pentru activități speciale” propun o muncă de investigație

și explorare materială dezvoltate cu ajutorul inteligenței și cunoștințelor aplicate, pentru a conduce arhitectura în locurile unde aceasta lipsește.

În sfârșit, trebuie subliniat faptul că toate lucrările concepute, gestionate, proiectate și construite pe parcursul acestor ani sunt rezultatul efortului depus de studenți, profesori⁶ și foști studenți, care se bazează pe o singură practică academică ce promovează inovația și creativitatea ca linii centrale de lucru. |

José Luis Uribe Ortiz (Talca, 1979) este arhitect absolvent al Școlii de Arhitectură din cadrul Universității din Talca, Chile (2008). A absolvit cursurile de Master în teoria și practica arhitecturii la Școala Tehnică Superioară de Arhitectură din Barcelona, Universitatea Politehnică a Cataloniei, Spania (2010). În perioada 2009–2010 a locuit în Barcelona, beneficiind de bursa „Beca Chile”, acordată de Corporația Națională de Cercetare Științifică și Tehnologică din Chile (Conicyt) pentru realizarea studiilor postuniversitare. A scris articole pentru diverse publicații internaționale specializate pe arhitectură, printre acestea remarcându-se revista **Pasajes de Arquitectura** (Spania), **C3** (Coreea), **Mark Magazine** (Olanda) și **Arquine** (Mexic) și de asemenea a ținut prelegeri la diferite congrese și seminarii de arhitectură în Uruguay, Ecuador, Spania și Portugalia, având ca subiect practica academică a școlii de arhitectură.

¹ Conform lui Juan Román, proiectul „Crearea specializării de arhitectură în cadrul Universității din Talca” a fost aprobat de Comisia de Autoreglementare și de Consiliul Rectorilor Universităților din Chile în iulie 1998. Juan Román, „Unde predau Arhitectura”. Revista ARQ, nr. 61 (sept. 2005): 19–20.

² Cele patru puncte menționate corespund unui extras din conferința „Talca – o problemă de educație” [“Talca, Cuestión de Educación”] susținută de academicianul Juan Román Pérez în cadrul Ciclului de Conferințe NOON care a avut loc în ianuarie 2011 la Școala Tehnică Superioară de Arhitectură din Sevilla, Spania.

³ A se vedea Luis Mansilla & Emilio Tuñón, „Reformularea terenului” în Circ, Starea lucrurilor N° 50, Madrid, Spania, 1998.

⁴ A se vedea Iñaki Abalos „Natură și Artificiu”. Barcelona, Spania, Editura Gustavo Gili, 2010.

⁵ A se vedea Juhani Pallasmaa „O arhitectură a umilinței” [„Una arquitectura de la humildad”], Barcelona, Spania; Fundația Caja de Arquitectos, 2010.

⁶ În prezent, personalul didactic angajat permanent al Școlii de Arhitectură din cadrul Universității din Talca este format din arhitecții Eduardo Aguirre León, Juan Gajardo Reyes, Kenneth Gleiser Avendaño, Víctor Letelier Lara, Andrés Maragaño Leveque, Fernando Montoya Giordano, Mauricio Ramírez Molina, Juan Román Pérez, José Luis Uribe Ortiz, Germán Valenzuela Buccolini și Blanca Zúñiga Alegría.

Observator în Numpay, arhitect: Ignacio Loyola.
Numpay Observatory, arhitect: Ignacio Loyola
Foto / Photo: Jaime Latorre

Pavion de adăpost în Pinohuacho, arhitect: Rodrigo Sheward.
Pinohuacho Observation Deck, arhitect: Rodrigo Sheward
Foto / Photo: Germán Valenzuela Buccolini

would be what Luis Mansilla and Emilio Tuñón call “A reformulation of the land”, since all small architecture works designed by the students were able to intervene at larger scale in a new territorial topography. You can recognize certain types based on topographic survey: for example, through the concept of “inhabited surface irregularities”, the design “Infernillo Halt” succeeds in assuming the plot slope by defining an oceanfront vista. Another example might be the design “Resting on the rocks”, which creates a number of halt spots on a rocky sea coast trail by placing some concrete prisms among the existing rocks to merge with them.

A second approach is represented by the close link between the built architectural object and the immensity of the Central Valley natural landscape. According to Iñaki Abalos, this articulation of the “Natural and artificial” makes the

architectural object inserted into the landscape define a point on the boundary line between what is specific to human intervention and the natural land framework. This dual condition can be perceived in the design “An objective on Secano Interior area” through the resting pavilions located in isolated areas, or in the “Pinohuacho observation deck” – a place to catch the nearby scenery from a thick forest.

It should be also reckoned that this student-made architecture resulted from a cooperation, a dialogue and some respect paid to previous buildings while turning into “an architecture of humility”, as Juhani Pallasmaa calls it. Thus, a particular relationship is set with the construction of rural periphery understood as a benchmark archetype for the design of a new local architecture, however offering answers to contemporary issues, as it occurs with the new types of rural infrastructure proposed

by works such as “Belvedere – a surface-emerged dining room” and “Quintasur Sheltering Pavilion” or designs that highlight a number of local building processes based on specific rural residents’ craft such as “Salineas, a place in the history” or “The hand-made brick oven”. Similarly, works such as the “Urban Recycling Pavilion” and “A pavilion for special activities” propose an investigation and material exploration work developed through intelligence and applied knowledge so as to direct architecture to sites where it is missing from.

Finally, it should be emphasized that all works that have been devised, managed, designed and built over these years are the result of the joint efforts of students, teachers⁶ and former students, based on a single academic practice which promotes innovation and creativity as main work trends.

José Luis Uribe Ortiz (Talca, 1979) is an architect who graduated the School of Architecture within the University of Talca, in Chile (2008). He graduated the Master’s courses in the theory and practice of architecture at the Higher Education Technical School of Architecture of Barcelona, the Polytechnic University of Catalonia, Spain (2010). Between 2009 and 2010 he lived in Barcelona having been granted a “Beca Chile” scholarship awarded by the National Corporation of Scientific and Technological Research of Chile (Conicyt) for postgraduate studies. He wrote articles for various international publications specialized in architecture listing the following magazines: **Pasajes de Arquitectura** (Spain), **C3** (Korea), **Mark Magazine** (Netherlands) and **Arquine** (Mexico). He also lectured at various architecture conferences and seminars in Uruguay, Ecuador, Spain and Portugal, on the theme of academic practice of the architecture school.

—

¹ According to Juan Román, the project “Creating architectural specialization at the University of Talca” was approved by the Self-regulation Panel and the Board of University Rectors of Chile, in July 1998. Juan Román, “Where I teach architecture.” ARQ Magazine, no. 61 (September 2005): 19–20.

² The four items listed correspond to an extract from the conference “Talca – a matter of education” [“Talca, Cuestión de Educación”] delivered by Academician Juan Román Pérez within the NOON Conference series held in January 2011 at the Higher Education Technical School of Architecture of Seville, Spain.

³ See Luis Mansilla & Emilio Tuñón, „Reformulating the land” [„La reformulación del suelo”] in Circo, El estado de las cosas N° 50, Madrid, Spain, 1998.

⁴ See Iñaki Abalos „Nature and Artifice” [„Naturaleza y Artificio”]. Barcelona, Spain, Gustavo Gili Printing House, 2010.

⁵ See Juhani Pallasmaa „Toward an architecture of humility” [„Una arquitectura de la humildad”], Barcelona, Spain; Foundation Caja de Arquitectos, 2010.

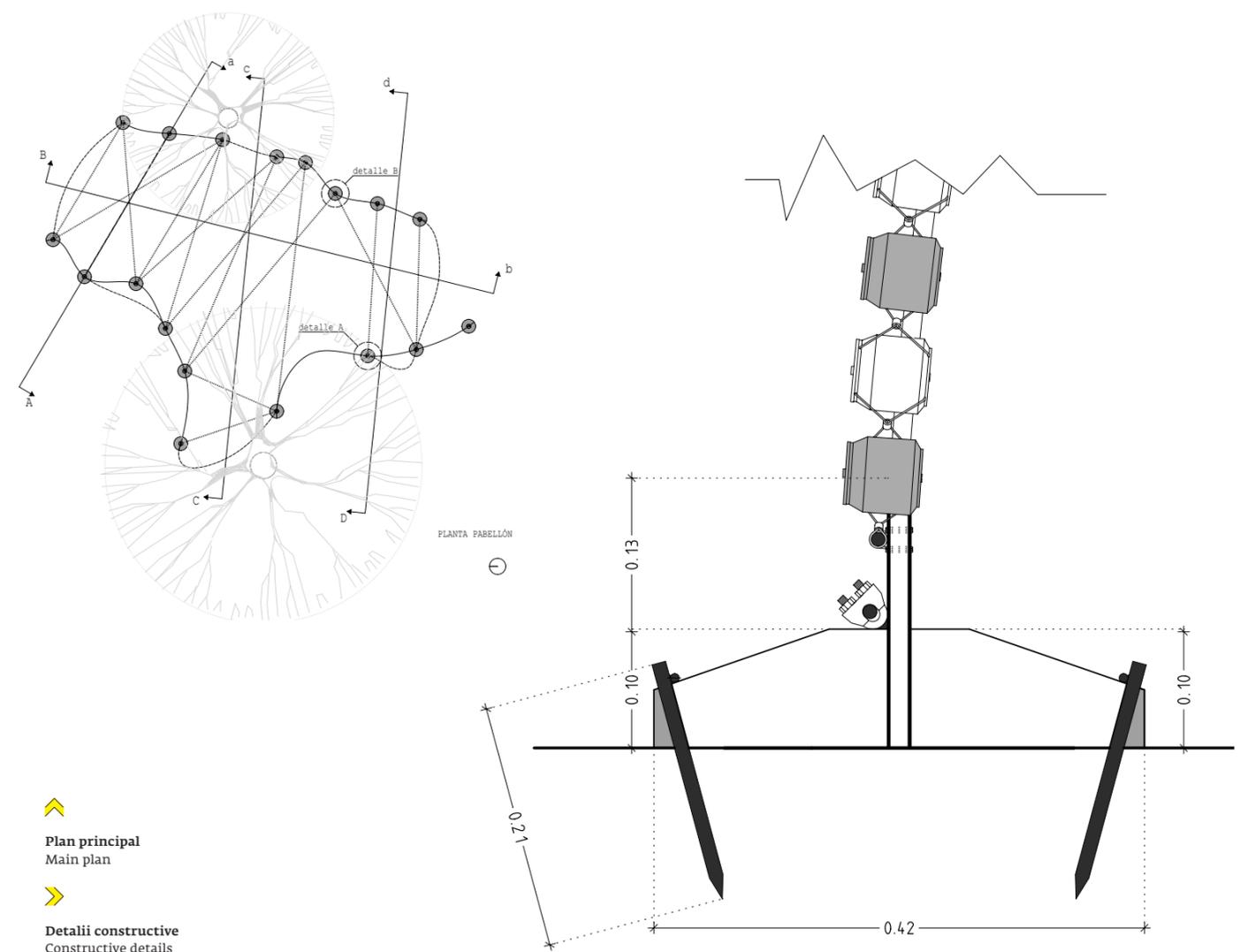
⁶ Currently, the permanently employed teaching staff of the School of Architecture at the University of Talca is composed of architects Eduardo Aguirre León, Juan Gajardo Reyes, Kenneth Gleiser Avendaño, Víctor Lara Letelier, Andrés Maragaño Leveque, Fernando Montoya Giordano, Mauricio Ramírez Molina, Juan Román Pérez, José Luis Uribe Ortiz, Germán Valenzuela Buccolini and Blanca Zuniga Alegría.

PAVILION PENTRU ACTIVITĂȚI SPECIALE

A PAVILION FOR SPECIAL ACTIVITIES

FOTO / PHOTO: GERMAN VALENZUELA BUCCOLINI

TEXT
Luis Calquín
Parraguez

Plan de situație
Site plan

Pornind de la studierea materialelor de consum pe scară largă, care, după ce și-au depășit perioada normală de utilizare, ajung să formeze marea și variata masă a deșeurilor, acest proiect vine în întâmpinarea imperativelor sociale și educaționale ale dezvoltării durabile. Este vorba despre un pavilion pentru o sală de clasă în aer liber, în curtea școlii El Libertador, din Callejones, San Vicente, destinată unei noi metode de studiere a conservării mediului, servind și ca un exemplu concret în această direcție.

În urma unei analize, am ajuns la concluzia că se pot realiza elemente de construcție integral reciclabile din cutiile uzate de aluminiu dacă acestea sunt turtite într-un mod controlat, restrângând forța de comprimare la marginile lor. Prin relaționarea topologică a cutiilor în cadrul unei țesături, s-a ajuns la generarea unui sistem constructiv ingenios, practic și ecologic. Pentru a multiplica elementele constructive într-un timp scurt și cu mai puțin efort fizic, s-a proiectat un mecanism special pentru turtirea cutiilor.

Starting from an extended study on consumables which turn into a huge and varied mass of waste following the end of their regular lifespan, this design meets halfway the social and educational requirements of a sustainable development. It is a pavilion meant for an outdoor classroom based in the courtyard of El Libertador school in Callejones, San Vicente and designed for a new method of studying environment preservation, also serving as an actual example in this regard.

Further to a thorough examination we came up to the conclusion that fully recyclable items could be obtained from outworn aluminum cans if flattened in a controlled manner by limiting the compressive strength at their edges. A topological relationship created between the cans within a fabric resulted in an ingenious,

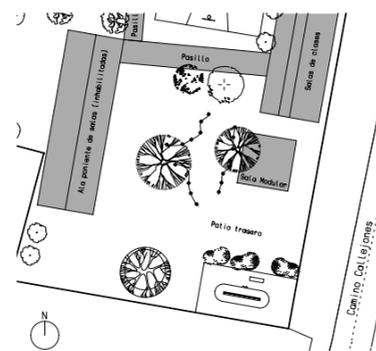

FOTO / PHOTO: LUIS CALQUIN

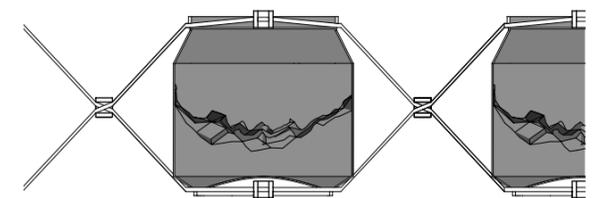

FOTO / PHOTO: GERMAN VALENZUELA BUCCOLINI

S-a căutat încă de la început să se consolideze ideea trecerii orelor în aer liber, iar pavilionul a devenit un instrument primordial în direcția acestei inițiative educaționale. Dincolo de aceasta, am descoperit noi posibilități de re folosire a obiectelor considerate până acum deșeuri, experimentând fără încetare diferite forme de prelucrare. Aceste încercări m-au sensibilizat progresiv față de materialele investigate, făcându-mă să înțeleg mai bine modul în care acestea se comportă din punct de vedere constructiv și structural.

constructive, practical and environmental friendly system. A special mechanism was designed to flatten out the cans so that constructive elements get replicated in a shorter time and with less physical efforts.

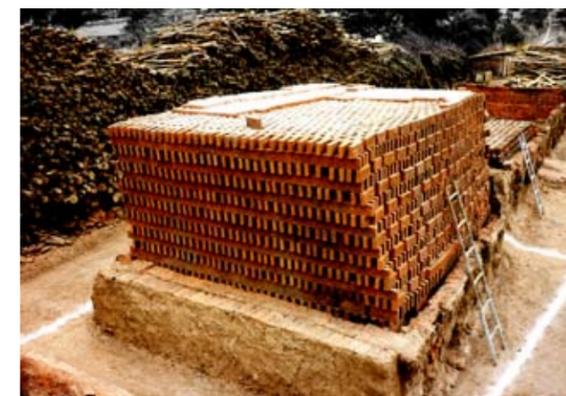
From the beginning, the main purpose was to emphasize the idea of spending classes outdoors; thus the pavilion turned into a primary tool meeting this educational enterprise. Furthermore, I discovered new opportunities to reuse objects so far having been thought as waste by experiencing endlessly different forms of processing. These attempts made me progressively more perceptive of the materials examined and helped me better understand the way they behave in terms of construction and structure.

CREDITE & INFO / CREDITS & INFO:

AMPLASAMENT / LOCATION: SAN VICENTE DE TAGUA, VI REGIÓN, CHILE
ARHITECT / ARCHITECT: LUIS CALQUÍN PARRAGUEZ
PROFESOR COORDONATOR / TUTOR: JUAN ROMÁN PÉREZ.
CONSTRUCȚIE / CONSTRUCTION: LUIS CALQUÍN, EDUARDO ZAPATA, RAMÓN ZAMORA, CYNTIA PALOMINOS, CLAUDIA PALOMINOS, FELIPE CALQUÍN, JOSÉ LEYTON, RODRIGO MEZA
FINANȚARE / FINANCING: ROTARY CLUB SAN VICENTE, CUGAT SUPERMARKET, PLACACENTRO, SANTA CECILIA
COSTURI (S) / COSTS (S): 2.084
PERIOADA DE PROIECTARE ȘI CONSTRUIRE / DESIGN AND CONSTRUCTION PERIOD: 01-10.2010
[HTTP://TAWAPAVILION.BLOGSPOT.COM/](http://TAWAPAVILION.BLOGSPOT.COM/)

CUPTORUL DE CĂRĂMIDĂ INVERSAT

A PAVILION FOR SPECIAL ACTIVITIES

CREDITE & INFO / CREDITS & INFO:

AMPLASAMENT / LOCATION: TRAPICHE, MUNICIPALITATEA RAUCO, PROVINCIA CURICÓ, REGIUNEA MAULE, CHILE / TRAPICHE, RAUCO MUNICIPALITY, CURICÓ PROVINCE, MAULE REGION, CHILE
ARHITECT / ARCHITECT: DIEGO PARRA OYARZUN
PROFESOR COORDONATOR / TUTOR: EDUARDO CASTILLO
PROIECT DE REZISTENȚĂ / STRUCTURAL PROJECT: PATRICIO LARA
CONSTRUCȚIE / CONSTRUCTION: ALEJANDRO ROJAS, DANIEL ROJAS (MEȘTEȘUGARI ÎN PRELUCRAREA CĂRĂMIZII / BRICK PRODUCTION CRAFTSMEN)
SUPR. CONSTRUITĂ CUPTOR CĂRĂMIDĂ (MP) / BRICK OWEN BUILT AREA (SQM): 25
PERIOADA DE PROIECTARE ȘI CONSTRUIRE / DESIGN AND CONSTRUCTION PERIOD: 12.2009 – 01.2010

TEXT
 Diego Parra
 Oyarzun

FOTO
 Diego Parra

Lucrarea se înserează într-un peisaj cultural modelat de un meșteșug specific: producerea artizanală a cărămizilor a cărei trăsătură principală o constituie grămezile efemere de calupuri ceramice rezultate din procesul de fabricare manuală. Intervenția în acest cadru concret propune „inversarea peisajului” prin inversarea formelor tradiționale, incursiunea în memoria locului și interogarea critică a meșteșugului propriu-zis în relație cu mediul său înconjurător. Astfel, „inversarea peisajului” poate fi înțeleasă ca o punere sub semnul îndoielii a situației actuale, ca o destabilizare sau generare de tensiune cu scopul transmiterii unei noi semnificații sau lecturi diferite a locului. Ideea e să iei un obiect, să-l manipulezi pentru a produce acea fisură care să oblige la noi moduri de citire prin intermediul experimentării; să înveți un meșteșug și să interferezi cu el din interior; să crezi o legătură cu meșteșugarul care să-ți permită să acționezi într-un domeniu deloc familiar și să permiți meșteșugarului să-și asume o acțiune care îi este la fel de străină. Proiectul reflectă această confruntare dintre coduri și cunoștințe diferite și un schimb de experiențe. |

This design is inserted in some cultural scenery shaped by a specific handicraft: the production of hand-made bricks, whose main feature consists in the temporary heaps of ceramic blocks coming out of the manual manufacturing process. The intervention in this framework proposes to “reverse the scenery” by inverting traditional shapes, making an ingress into the memory of the place and critically enquiring about the handicraft itself in relation to its environment. Thus, the “scenery reverse” can be understood as some doubt on the current situation as a destabilization or pressure inducing so as to convey a new meaning or some different readings of the site. The idea consists in getting an object, manipulating it so as to cause that break which would impose new reading ways, through experimentation; to learn a trade and interfere with it from within, to create

a link with the craftsman and thus be able to act in a not-so-familiar area and allow the craftsman assume an action which is equally new. The project mirrors this conflict between different rules and knowledge and some experience sharing. |

Plan de situație
Site plan

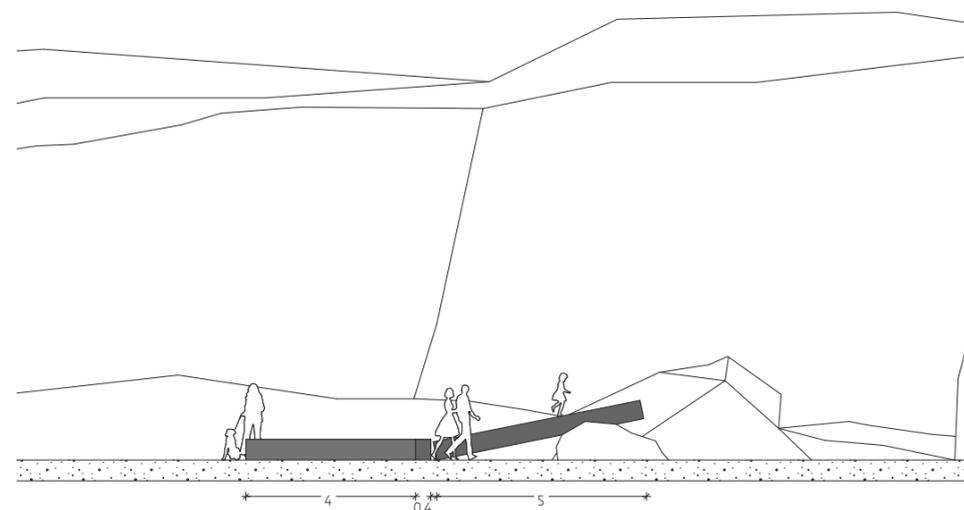

TEXT
Juan Chamorro
Verdugo

FOTO
Andrés
Maragaño

Elevație caracteristică
Characteristic elevation

CREDITE & INFO / CREDITS & INFO:

AMPLASAMENT / LOCATION: PLAYA DE PERALES,
COELEMU, REGION VIII, CHILE
ARHITECT / ARCHITECT: JUAN CHAMORRO VERDUGO
PROFESOR COORDONATOR / TUTOR:
ANDRÉS MARAGAÑO
PERIOADA DE PROIECTARE ȘI CONSTRUIRE / DESIGN
AND CONSTRUCTION PERIOD: 2010 – 2011

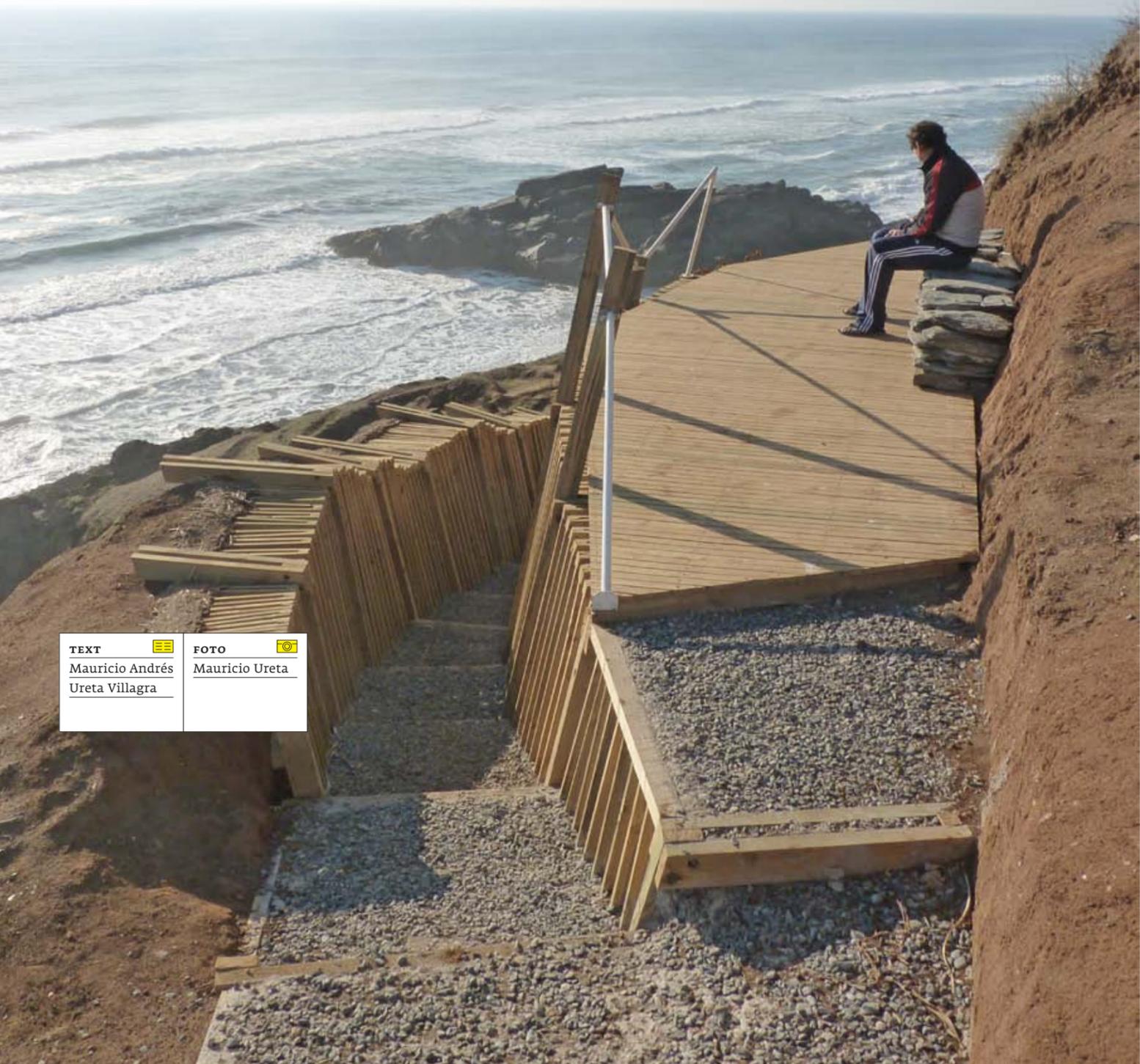
Lucrarea „Odihnă pe stânci” a pornit de la investigarea formelor peisajului și a modului prin care se pot recunoaște în acestea anumite aspecte arhitecturale, determinante pentru identitatea și valorizarea culturală a formelor respective. Amplasamentul face parte din linia de coastă aflată la 24 km de la zona urbană Coelemu, într-o mică comunitate rurală care dezvoltă o activitate economică bazată pe strângerea de alge.

Proiectul își propune să întrețasă diferitele forme de locuire specifice locului: meșteșugul, plimbarea și pescuitul. Programul corespunde unei serii de locuri de popas, materializate prin șase module simple din beton aparent cu secțiunea pătrată de 50 cm și lungimea de 6 m, presărate printre stâncile existente de-a lungul traseului de coastă și în punctele semnificative ale peisajului legate de activitățile meșteșugărești. |

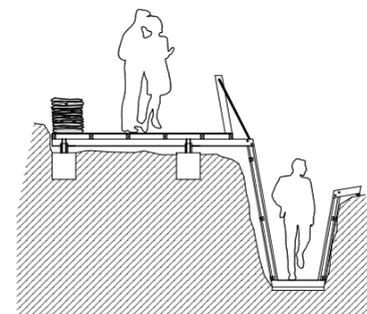
The design “Resting on the rocks” started off from examining the scenery shapes and the way some architectural items crucial for the cultural identity and valuation of those shapes could be perceived therein. The site is part of the coastline situated 24 km off Coelemu urban area, in a small rural community that develops an algae collecting economic activity.

The project aims at interlacing various forms of dwelling specific to the place: handicraft, walking and fishing. The program corresponds to a number of resting spots embodied in six simple exposed-concrete modules of a 50 cm square section and a 6 m length that are interspersed among the existing rocks along the coastal routing and on the notable positions of the scenery connected to handicraft activities. |

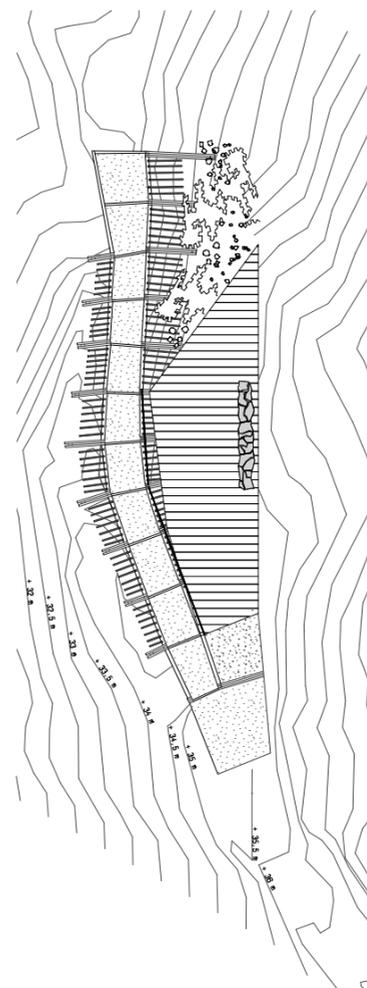
TEXT
Mauricio Andrés
Ureta Villagra

FOTO
Mauricio Ureta

▶
Secțiune caracteristică
Characteristic section

▼
Plan principal
Main plan

CREDITE & INFO / CREDITS & INFO:

AMPLASAMENT / LOCATION: INFIERNILLO, VICHUQUEN,
MAULE REGION, CHILE
ARHITECT / ARCHITECT:
MAURICIO ANDRÉS URETA VILLAGRA
PROFESOR COORDONATOR / TUTOR:
JUAN ROMÁN PEREZ
SUPR. CONSTRUITĂ (MP) / BUILT AREA (SQM): 78
PERIOADA DE PROIECTARE ȘI CONSTRUIRE / DESIGN
AND CONSTRUCTION PERIOD: MAI 2010 – MARTIE
2011 / MAY 2010 – MARCH 2011
COSTURI (\$) / COSTS (\$): 1.500

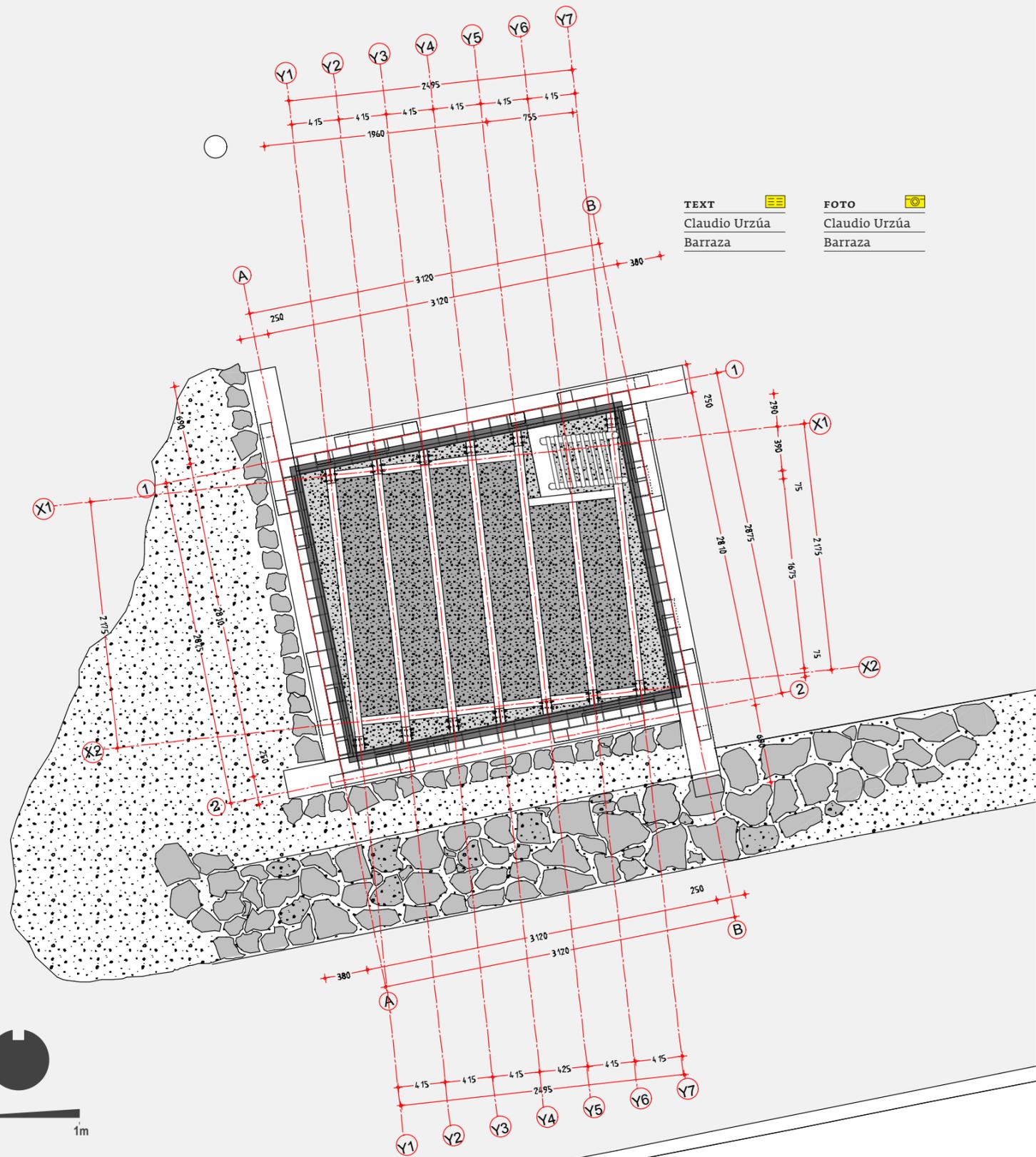
Intervenția din Maule, în localitatea Infiernillo (municipalitatea Vichuquén, provincia Curicó), aflată la 15 km nord de Iloca, s-a realizat dintr-o inițiativă proprie care încearcă să înțeleagă logica ascunsă a peisajului de coastă: cum se desfășoară viața locuitorilor (proprietari agricoli mici și mijlocii numiți „costino”, diferiți de cei numiți „costiero”), ritmurile lor cotidiene și sezoniere, cum se poate intra în dialog cu aceștia și cum poate fi înțeles locul în profunzime.

Popasul Infiernillo este într-o anumită măsură conceptualizarea unei serii de observații legate de peisaj și de cei care și-l însușesc. Se referă la modul în care acesta poate fi parcurs de cei numiți „costino” și de conștientizarea locului de popas sau de contemplare a peisajului de coastă, în contextul activităților specifice zonei. |

Maule intervention in Infiernillo town (Vichuquén municipality, Curico region), located 15 km north off Ilocos, was performed on our own initiative that seeks to understand the hidden logic of the coastal landscape: how inhabitants' life runs (small and medium landowners called “costino”, different from those called “costiero”), their own daily and seasonal pace, how to enter into dialogue with them and how to get some in-depth understanding of the site.

To some extent, Infiernillo Halt embodies the conceptualization of a series of studies on landscape and on those who appropriate it, also speaking of the way those called “costino” can go through it and the way of getting aware of the halting spot or the coastal scenery contemplation site in a context of activities specific to that area. |

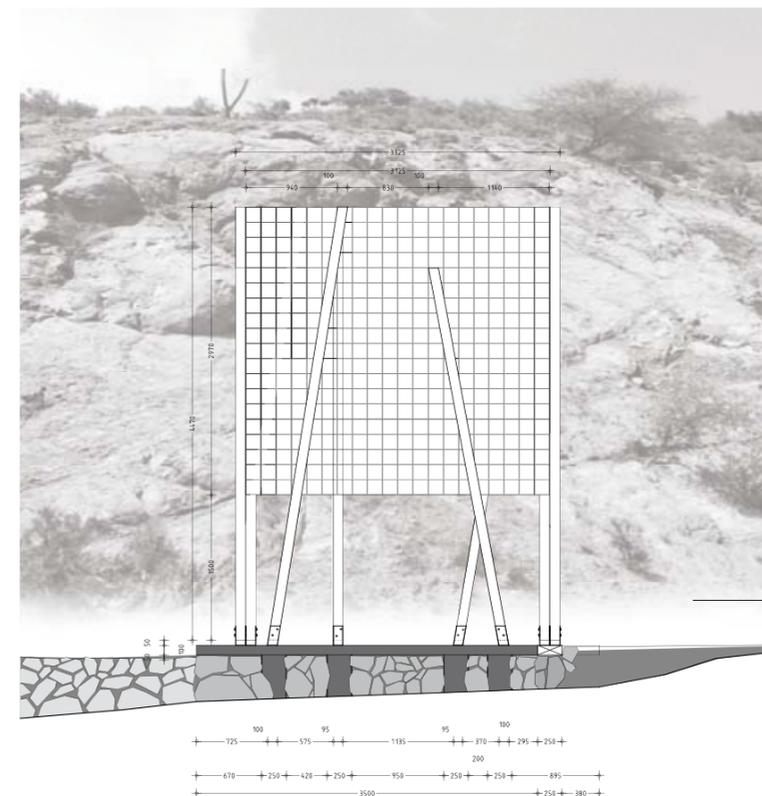
Plan principal
Main plan

Elevație caracteristică
Characteristic elevation

CREDITE & INFO / CREDITS & INFO:

AMPLASAMENT / LOCATION: 1-72 KM 5, LA LAJUELA, SANTA CRUZ, REGIÓN DE OHIGGINS, CHILE
 ARHITECT / ARCHITECT: CLAUDIO URZÚA BARRAZA
 PROFESOR COORDONATOR / TUTOR: GERMÁN VALENZUELA BUCCOLINI
 SUPR. CONSTRUITĂ (MP) / BUILT AREA (SQM): 10,75
 SUPRAFAȚA TERENULUI (MP) / SITEA AREA (SQM): 544
 PERIOADA DE PROIECTARE ȘI CONSTRUIRE / DESIGN AND CONSTRUCTION PERIOD: MAI 2010 – IANUARIE 2011 / MAY 2010 – JANUARY 2011
 COSTURI (\$) / COSTS (\$): 2.500

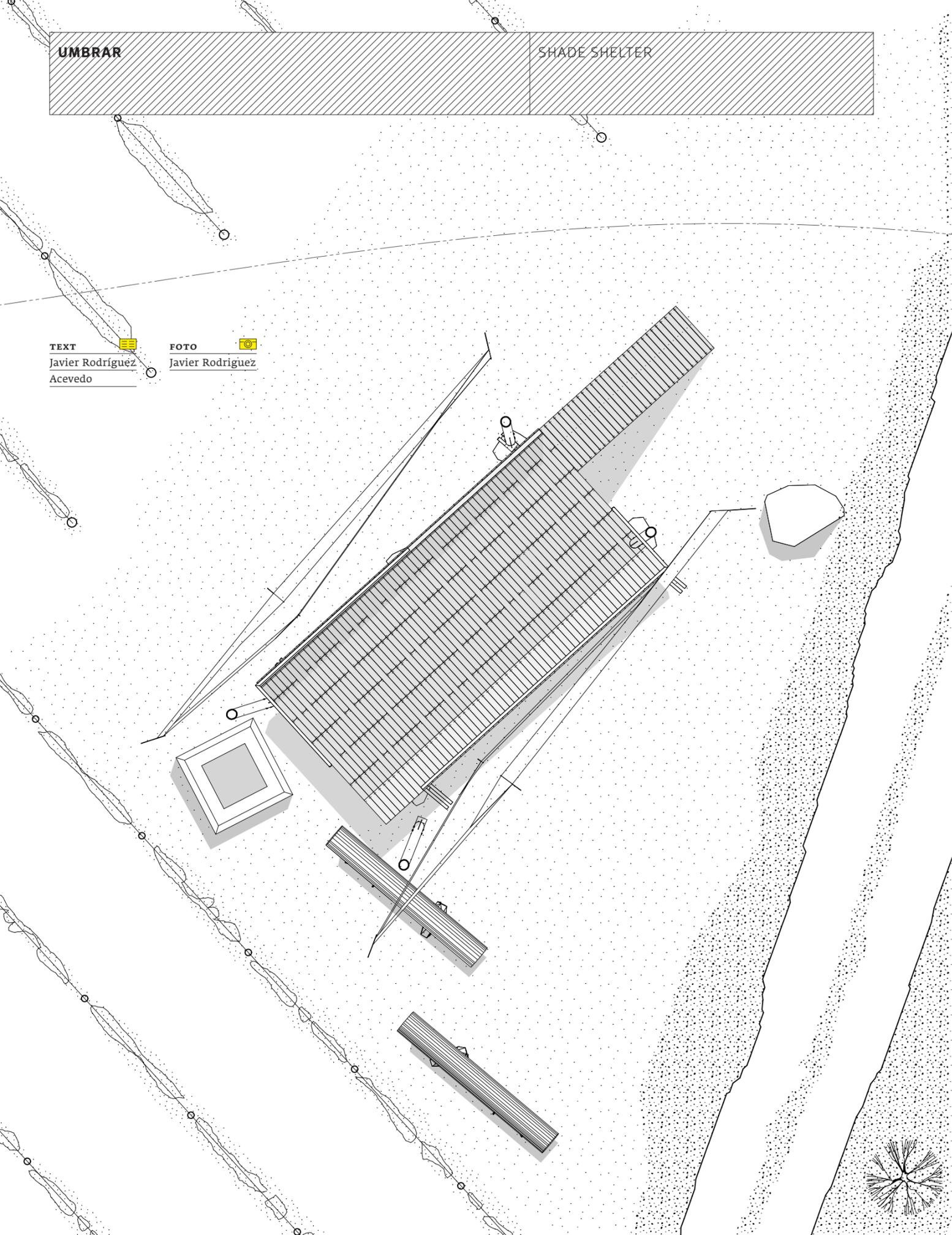
Propunerea a pornit de la o serie de observații legate de modul de a locui și construi în La Lajuela, încercându-se o ordonare a traseelor de circulație de pe amplasament. Pe de altă parte, s-a urmărit amenajarea unui loc de contemplare a văii, profitând de poziționarea pe un lanț de dealuri, și astfel să se identifice un mod de a valorifica peisajul în funcție de obiectele care apar în zonă, legate de mărturiile activităților atemporale suprapuse peste peisaj.

Lucrarea investighează modul în care se pot folosi într-o intervenție arhitecturală materiale precare, prelucrate însă într-un mod specific și cu un aport tehnologic moderat. Una dintre condițiile esențiale ale acestei lucrări este aceea de a suferi modificări ulterioare, ținând cont de folosirea materialelor organice care își modifică aspectul în timp (în acest caz, umplutura din cadrele de lemn este realizată din crengile înfrunzite recuperate în procesul de exploatare forestieră). Astfel am înțeles punerea în valoare a văii, pornind de la structura internă a unei localități, de la studiul unui mod de a construi, de la înțelegerea unui mod de a trăi și de la angajarea resurselor locale. |

The proposal was based on a number of findings relating to ways of living and building in La Lajuela, trying to sort out on-site circulation routes. On the other hand, it was aimed at laying out a spot where you could admire the valley by taking advantage of its position on a chain of hills and thus to find a way to make the most of the landscape subject to the objects that appear in the area and relating to evidence about timeless activities overlapping the scenery.

The design investigates the way in which precarious materials processed in a specific manner, though, and including some moderate technology intake can be used in an architectural intervention. One of the essential conditions of this work consists in undergoing further changes, given the use of organic materials that

alter their appearance over the time (in this case, the filling of the wooden frames is made out of leafy branches regained from the logging process). In this manner we understood to develop the valley starting from the inner structure of a town, examining a way to build and understanding a way of living and also from employing local resources. |

UMBRAR

SHADE SHELTER

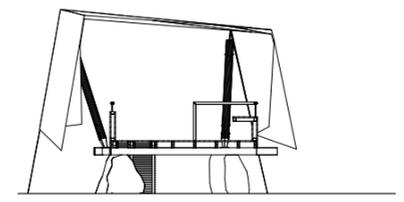
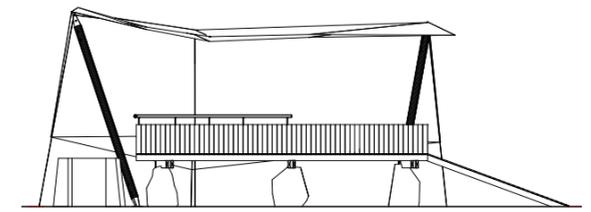
TEXT
Javier Rodríguez
Acevedo

FOTO
Javier Rodríguez

CREDITE & INFO / CREDITS & INFO:
 AMPLASAMENT / LOCATION: J-665, KM 3, LOS NICHES, CURICÓ, CHILE (LAT. 35° 2'28.35"S / LONG. 71° 13'48.87"O)
 ARHITECT / ARCHITECT: JAVIER RODRÍGUEZ ACEVEDO
 SUPR. CONSTRUITĂ (MP) / BUILT AREA (SQM): 21
 PERIOADA DE PROIECTARE ȘI CONSTRUIRE / DESIGN AND CONSTRUCTION PERIOD: 2011
 COSTURI (S) / COSTS (\$): 530
[HTTP://RODRIGUEZACEVEDO.BLOGSPOT.COM/](http://rodriguezacevedo.blogspot.com/)

Plan principal
Main plan

Secțiune transversală
Transversal section

Secțiune longitudinală
Longitudinal section

Am descoperit o fermă agricolă situată pe malul de nord al Râului Lontué, care avea nevoie de o sală de mese pentru angajații săi care se împart în funcție de anotimp între activitățile de curățare, degajare și recoltare (aceasta din urmă, fiind desfășurată în timpul verii din emisfera sudică, între lunile ianuarie și martie). Am investigat această condiție de ruralitate și am descoperit că senzația de cuprindere largă cu privirea definește caracterul peisajului, în contrast cu lumea urbană a zidurilor și delimitărilor. Ne-a preocupat modul în care se construiesc lucrurile acolo, intervențiile vernaculare anonime, practice și frumoase într-un sens implicit, capabile să depășească orice formalism. Am remarcat o anumită dezordine în modul de a locui la țară, determinată de limitele difuze, amestecate, de ziduri care își obțin grosimea prin stivuirea de lucruri, de îndepărtarea față de rigorile spațiale stricte. Ordinea se restabilește însă în timpul muncii.

Am urmărit economia de resurse, o protecție minimală, o vedere largă a peisajului, expresivitatea prin contrastul dintre forma liberă a plasei-umbrar întinse între patru nuiele de eucalipt și regularitatea podelei înălțate (din lemn recuperat de la coșuri de gunoi) pe bolovani (extrași din râul din apropiere). |

We found an agricultural company located on the north bank of the River Lontué that required a dining room for their employees who work on the season for pruning, thinning and harvesting (the latter being performed over the southern hemisphere summer between January and March). We examined this rural condition and found that the feeling of wide-eye coverage defines the landscape nature unlike urban world walls and boundaries. We were concerned with the way things were built there and the anonymous vernacular interventions which are implicitly practical and beautiful, and also able to overcome any formalism. We noticed some disorder in the country lifestyle determined by blurring mixed boundaries, walls reaching their thickness from stacking their things and by bearing away the strict spatial rigors. Order is restored at work, though.

We looked for saving the resources, get minimal protection, a broader view

over the scenery, and offer expressiveness through a contrast between the free-shape shade-mesh stretching between four eucalyptus poles and the even floor (made of wood recovered from waste binds) raised on cobbles (extracted from the nearby river). |